

Kwalifikacja cząstkowa na poziomie piątym Polskiej Ramy Kwalifikacji i europejskich ram kwalifikacji

Prowadzenie treningu w snowboardzie

Status: włączona funkcjonująca

Rodzaj: cząstkowa

Kategoria: sektorowe

Data włączenia do ZSK: 2023-02-09

Dokument potwierdzający nadanie kwalifikacji: Certyfikat kwalifikacji sektorowej

Sektorowa Rama Kwalifikacji: Sport

Krótką charakterystyka kwalifikacji

Osoba posiadająca kwalifikację "Prowadzenie treningu w snowboardzie" samodzielnie organizuje i realizuje jednostki treningowe w snowboardzie w oparciu o obowiązujące systemy szkolenia, z uwzględnieniem wytycznych organizacji szkolącej, w ramach treningu sportowego. Jest również przygotowana do analizy i oceny umiejętności sportowych zawodników. Może podejmować pracę w szkołach snowboardu w charakterze asystenta trenera w snowboardzie, jak również prowadzić szkolenia w klasach sportowych o specjalizacjach snowboard.

Informacje o kwalifikacji

Grupy osób, które mogą być zainteresowane uzyskaniem kwalifikacji

Kwalifikacja jest skierowana szczególnie do: studentów i absolwentów uczelni wyższych zobszaru: sportu, wychowania fizycznego; osób uprawiających różne formy sportu (zwłaszcza snowboard i inne formy śnieżne), które chciałyby potwierdzić swoje kwalifikacje; osób prowadzących działalność gospodarczą w zakresie sportu i rekreacji, które chciałyby - po potwierdzeniu umiejętności - rozszerzyć swoją działalność o snowboard; osób pracujących jako instruktorzy snowboardu, które chcą podnieść swoje kwalifikacje; nauczycieli wychowania fizycznego poszukujących dodatkowego zatrudnienia w okresie zimowym; byłych sportowców wyczynowych; osób zamieszkałych w bezpośrednim sąsiedztwie terenów przeznaczonych do

uprawiania snowboardu; amatorów i pasjonatów, działaczy, którzy uprawiają snowboard i Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji chcieliby organizować i realizować jednostki treningowe w snowboardzie; osób zatrudnionych w ośrodkach sportu i rekreacji.

W razie potrzeby warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji

Warunkiem przystąpienia do walidacji jest przedstawienie: - dokumentu poświadczającego posiadanie kwalifikacji pełnej z poziomem 4 PRK, - dokumentu poświadczającego posiadanie kwalifikacji częściowej z poziomem 4 PRK "Prowadzenie procesu dydaktycznego w snowboardzie" lub innej kwalifikacji z obszaru treningu sportowego w snowboardzie z poziomem 4 EQF, - oświadczenia o niekaralności związanej z wykonywaniem działalności zawodowej w obszarze objętym kwalifikacją, - zaświadczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do uprawiania snowboardu, - ubezpieczenia OC i NNW na czas trwania procesu walidacji.

Typowe możliwości wykorzystania kwalifikacji

Osoba posiadająca kwalifikację może: - podejmować pracę w charakterze asystenta trenera w snowboardzie (np. w klubach, ośrodkach sportu, szkołach mistrzostwa sportowego); - prowadzić własną działalność gospodarczą w zakresie planowania i prowadzenia jednostek treningowych w snowboardzie; - prowadzić szkolenia w klasach sportowych o specjalizacji snowboard, a także w ramach zajęć wychowania fizycznego i zajęć pozalekcyjnych w szkole (z uwzględnieniem warunków organizacyjno-prawnych dotyczących możliwości pracy z osobami nieletnimi); - organizować i realizować imprezy sportowe. Osoba posiadająca kwalifikację będzie mogła, po spełnieniu określonych warunków, zdobyć lub potwierdzić licencję Polskiego Związku Narciarskiego. Osoba posiadająca kwalifikację może rozwijać swoje umiejętności i uzyskiwać kwalifikacje z wyższymi poziomami PRK, związane m.in. z planowaniem i prowadzeniem procesu treningowego.

Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji i warunki przedłużenia jego ważności

Certyfikat jest ważny 3 lata. Warunkiem przedłużenia certyfikatu jest zaliczenie efektów uczenia się: "Przygotowuje miejsce i sprzęt niezbędne do przeprowadzenia jednostek treningowych w snowboardzie", "Prowadzi jednostki treningowe w snowboardzie", "Nadzoruje realizację jednostek treningowych w snowboardzie" i "Monitoruje i ewaluuje realizację jednostek treningowych" z zestawu 3 "Realizowanie jednostek treningowych w snowboardzie".

Zapotrzebowanie na kwalifikację

Sport jako dziedzina, podobnie jak wchodzące w jego skład dyscypliny, podlega różnym podziałom, w zależności od zastosowanego kryterium. Jedno z nich dzieli sporty na letnie oraz zimowe czego odzwierciedlenie znajdujemy np. w nazwach zimowe igrzyska olimpijskie (ZIO) oraz letnie igrzyska olimpijskie (LIO). Jedną z dyscyplin sportu, która wchodzi w program zimowych igrzysk olimpijskich, a która zyskała miano najszybciej rozwijającego się sportu zimowego ostatnich 20 lat, jest snowboard.

Analizując historię snowboardu, jego wzloty i upadki oraz kamienie milowe w jego rozwoju, bezapelacyjnie należy uznać, że to dopiero fakt włączenia snowboardu do programu ZIO spowodował prawdziwy rozwój tej dyscypliny. Snowboard pojawił się na XVIII ZIO w Nagano (Japonia) w 1998 roku. Rozegrano wtedy 2 konkurencje (co jak na debiut dyscypliny sportu w najważniejszych rangą zawodach zimowych na świecie już należy uznać za wielki sukces) - halfpipe (jazda w rynnę śnieżnej, w której wykonywane są skoki) oraz slalom gigant. Na kolejnych igrzyskach pojawiały się nowe konkurencje (slalom gigant równoległy, snowboard cross, slopestyle, slalom równoległy i big air), a na XXIII ZIO w Pjongczang, zawodnicy i zawodniczki (we wszystkich konkurencjach od 1998 rywalizują zarówno mężczyźni, jak i kobiety) brali udział już w 5 konkurencjach (halfpipe, slalom gigant równoległy, snowboard cross, slopestyle, big air). Te liczby stawiają snowboard w pozycji lidera wśród "młodych" dyscyplin zimowych [Snowboarding 1997/1998, ISF World Tour Guide, Faircount International Inc.]. Jest wiele czynników powodujących, że ta młoda dyscyplina sportu prężnie się rozwija i "nakręca" rozwój pozostałych dyscyplin. Głównymi są jednak media, które szukają nowych, widowiskowych a przez to dobrze "sprzedających się" sportów, jak również nowoczesne technologie (zarówno przy produkcji sprzętu, jak i infrastruktury niezbędnej do uprawiania snowboardu - np. rynna śnieżna). dopełnieniem tego jest fakt, że snowboard od początku był (i nadal jest) traktowany jako subkultura, a więc coś więcej niż tylko aktywność ruchowa. Szacuje się, że ok. 83 mln ludzi na świecie uprawia sporty śnieżne, w tym 27 mln snowboard [Psychologic characteristics of leisure alpine skiers and snowboarders. Thiel C., Rosenhagen A., et. al. Science in skiing IV. Ed. Muller E., Mayer&Mayer Sport 2009]. Zgodnie z raportem GUS "Kultura fizyczna w Polsce w 2016 r." sporty zimowe (bez hokeja na lodzie i curlingu, które również zaliczono do sportów drużynowych) uprawiało 1,3%, tj. około 500 000 osób (tamże, s. 4). Warto przytoczyć fragment z "Programu Rozwoju Sportu": "Analizując liczbę uprawnień instruktorskich i trenerskich z roku 2012 w podziale na poszczególne sporty, uwagę zwraca to, że w niektórych sportach funkcjonuje w Polsce ograniczona (niewystarczająca) liczba trenerów z najwyższymi kwalifikacjami (klasa mistrzowska i pierwsza). W kontekście szkolenia olimpijskiego, wymagającego wysokiego poziomu wiedzy teoretycznej, praktycznej oraz doświadczenia, jest to sytuacja bardzo niepokojąca. Sytuacja ta może ulec poprawie po wprowadzeniu wymogu posiadania przez trenerów licencji polskich związków sportowych, otrzymanie których warunkowane byłoby odbyciem odpowiedniego szkolenia. Aktualnie polskie związki sportowe przygotowują rozwiązania prawne w obszarze swoich sportów regulujące zasady przyznawania poszczególnych stopni trenerskich i uprawnień instruktorskich. Prowadzone są także prace nad określeniem tzw. ram kwalifikacji trenerskich, których celem jest ujednolicenie stopni trenerskich w różnych sportach w odniesieniu do stopni obowiązujący w krajach UE" [Program Rozwoju Sportu do roku 2020 - wersja z dnia 6 lipca 2015, s. 66-67]. Według danych Polskiego Związku Narciarskiego w Polsce istnieje 137 klubów snowboardowych. W kartotekach PZN jedynie 52 kluby posiadają status "aktywne", jednak rzeczywistą działalność (prowadzenie szkoleń, treningów, start w zawodach) wykazuje jedynie 6-7. Podobnie w przypadku zawodników - w bazie danych PZN figuruje 350 zawodników, z których tylko 38 posiada status "aktywny", a w zawodach startuje między 50 a 60 osób. W związku z tym przewiduje się, że poziom certyfikacji kwalifikacji "Prowadzenie treningu w snowboardzie" może wynosić około 45-50 osób rocznie. Ponadto warto zwrócić uwagę, iż wyniki startu polskiej reprezentacji snowboardu na ZIO w Pjongczang zostały bardzo dobrze ocenione przez MSiT, co przyczyni się do wzrostu nakładów finansowych na sport snowboardowy, a to z kolei na wzrost szacowanego poziomu certyfikacji. Niezależnie od powyższego trzeba zwrócić uwagę, że formalne zaistnienie tej kwalifikacji umożliwi wdrożenie instrumentu porównania kwalifikacji uzyskiwanych w innych krajach europejskich. Włączenie wnioskowanej kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (ZSK) wynika zatem z potrzeby zapewnienia zrównoważonego rozwoju i bezpieczeństwa w stosunkowo nowej i dynamicznie rozwijającej się dyscyplinie, jaką jest snowboard. Włączenie kwalifikacji do ZSK wpisze się w proces zapewniania

rozpoznawalności, transparentności i mobilności kadry trenerskiej snowboardu w Polsce. Włączenie tej kwalifikacji będzie też spójne z międzynarodowymi trendami przypisywania poziomów ram kwalifikacji do kwalifikacji związanych ze snowboardem (por. np. Nowozelandzki Rejestr Kwalifikacji). Proponowana kwalifikacja może być wykorzystana w realizacji "Programu Rozwoju Sportu do roku 2020". Podmiot wnioskujący o włączenie kwalifikacji do ZSK - Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Snowboardu (SITS) od początku swojego istnienia, tj. 2008 r., prowadzi prace zmierzające do standaryzacji sposobów nauczania i walidowania umiejętności niezbędnych do efektywnego i bezpiecznego uprawiania snowboardu. Proponowane działania mają na celu stworzenie programów szkoleniowych i walidacyjnych dostosowanych do polskich warunków klimatycznych i specyfiki naszego kraju, a jednocześnie opierających się na światowym dorobku w zakresie metodyki nauczania snowboardu. Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Snowboardu zajmuje się kształceniem kadr instruktorskich i trenerskich na potrzeby snowboardu w Polsce na mocy porozumienia z Polskim Związkiem Narciarskim z 2016 r. Ewidencjonuje szkoły snowboardu, nadając licencje oraz opracowując system szkolenia (nauki i doskonalenia), wg którego dzieci i młodzież uczą się jazdy na snowboardzie. Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Snowboardu kształci trenerów prowadzących zajęcia w klubach snowboardowych zrzeszonych w Polskim Związku Narciarskim. Stowarzyszenie opracowuje również materiały dydaktyczne (książki, programy nauczania snowboardu, filmy instruktażowe) na potrzeby szkoleniowe. Organizuje Mistrzostwa Polski Instruktorów SITS (średnio 140 startujących - dane z ostatnich 4 lat). Prowadzi od 2013 r. akcję "Bezpiecznie z instruktorem SITS" w ramach World Snowboard Day oraz World Snow Day - akcja, trwająca 1 dzień, w którym dzieci i młodzież nieodpłatnie mogą uczyć się jeździć na desce pod okiem instruktorów w szkołach w całej Polsce. Stowarzyszenie reprezentuje Polskę na międzynarodowych kongresach i konferencjach, gdzie instruktorzy sportów śnieżnych z całego świata zbierają się w celu wymiany doświadczeń związanych z technicznymi i metodologicznymi aspektami nauczania sportów zimowych - m.in. w kongresach organizowanych przez: IVSI (Internationaler Verband der Schneesportinstruktoren) - w 2013 we Francji oraz w 2017 w Japonii; INTERSKI Congress - w 2011 w Austrii oraz w 2015 w Argentynie. Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Snowboardu jest organizacją zajmującą się kształceniem kadr instruktorskich i trenerskich w snowboardzie. W zarządzie stowarzyszenia są osoby związane z kulturą fizyczną, pracownicy Akademii Wychowania Fizycznego. W SITS stowarzyszonych jest 40 licencjonowanych szkół snowboardowych. W bazie danych SITS jest ok. 500 instruktorów oraz 30 trenerów z czego 300 czynnych (stan na październik 2018 r.). Osoba posiadająca niniejszą kwalifikację będzie mogła prowadzić własną działalność gospodarczą w zakresie organizowania i prowadzenia jednostek treningowych w snowboardzie, zakładać i prowadzić szkoły snowboardowe, co powinno przyczynić się do poprawy sytuacji na rynku pracy.

Odniesienie do kwalifikacji o zbliżonym charakterze oraz wskazanie kwalifikacji ujętych w ZRK zawierających wspólne zestawy efektów uczenia się

Niniejsza kwalifikacja rynkowa może stanowić dopełnienie (uzupełnienie) kwalifikacji pełnych nadawanych przez szkoły wyższe. Osoby, które ukończą studia na kierunku sport (specjalizacja instruktorska snowboard) lub kierunku wychowanie fizyczne (specjalizacja instruktorska snowboard), osiągają efekty uczenia się dotyczące realizacji zajęć w snowboardzie. Kwalifikacja jest powiązana bezpośrednio z kwalifikacją "Programowanie procesu treningowego w snowboardzie". Efekty uczenia się wskazane dla kwalifikacji "Programowanie procesu treningowego w snowboardzie" stanowią rozszerzenie zakresu i pogłębienie umiejętności wskazanych dla niniejszej kwalifikacji. Osoba posiadająca kwalifikację "Prowadzenie treningu w snowboardzie" ma kompetencje pozwalające na samodzielne

organizowanie i realizowanie jednostek treningowych w snowboardzie w oparciu o obowiązujące systemy szkolenia, z uwzględnieniem wytycznych organizacji szkolącej, w ramach treningu sportowego, z kolei osoba posiadająca kwalifikację "Programowanie procesu treningowego w snowboardzie" jest przygotowana do samodzielnego planowania, realizacji i ewaluacji procesu treningowego w snowboardzie w odniesieniu do obowiązujących wytycznych sportowych.

Wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację

1. Etap weryfikacji
1.1. Metody
Na etapie weryfikacji dopuszczalne są wyłącznie następujące metody weryfikacji: test teoretyczny, obserwacja w warunkach symulowanych (w rzeczywistych, naturalnych warunkach zimowych) połączona z rozmową z komisją walidacyjną, zwaną dalej "komisją", analiza dowodów i deklaracji.
1.2. Zasoby kadrowe
Walidacja prowadzona jest przed komisją. Komisja składa się z 3 osób, w tym przewodniczącego komisji. Przewodniczący komisji łącznie spełnia następujące warunki: - jest doktorem nauk o kulturze fizycznej, - posiada dyplom trenera klasy drugiej w snowboardzie wydany przed wejściem w życie ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów (Dz. U. poz. 829) lub tytuł instruktora wykładowcy snowboardu, - posiada uprawnienia instruktora międzynarodowego IVSI (Internationaler Verband der Schneesportinstruktoren) w snowboardzie, - posiada co najmniej pięcioletnie doświadczenie w pracy dydaktycznej (w tym egzaminowaniu) w zakresie szkolenia instruktorów i trenerów snowboardu w Polsce, - jest autorem lub współautorem minimum jednego opublikowanego programu szkolenia w snowboardzie. Każdy z pozostałych członków komisji musi łącznie spełnić następujące warunki: - posiada kwalifikację pełną z poziomem 7 PRK (dyplom magistra), - posiada co najmniej stopień trenera w snowboardzie lub dyplom trenera klasy drugiej w snowboardzie wydany przed wejściem w życie ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów lub tytuł instruktora wykładowcy snowboardu, - posiada uprawnienia instruktora międzynarodowego IVSI w snowboardzie, - posiada co najmniej pięcioletnie doświadczenie w pracy dydaktycznej (w tym egzaminowaniu) w zakresie szkolenia instruktorów i trenerów snowboardu w Polsce. Ponadto co najmniej 1 z członków komisji posiada doświadczenie w zakresie działań związanych z wdrażaniem Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji. Instytucja certyfikująca wyznacza przewodniczącego komisji spośród jej członków.
1.3. Sposób organizacji walidacji oraz warunki organizacyjne i materialne
Weryfikacja składa się z 2 części:
Część 1. Teoretyczna - test teoretyczny.
Dopuszczalne jest zastosowanie metody analizy dowodów i deklaracji. Obejmuje zestawy efektów uczenia się 1 i 2 oraz efekt uczenia się "Omawia zagadnienia związane z realizacją procesu samokształcenia" z zestawu 3. Dopuszczalne jest zastosowanie metody analizy dowodów i deklaracji.
Część 2. Praktyczna - obserwacja w warunkach symulowanych (w rzeczywistych, naturalnych warunkach zimowych), połączona z rozmową z komisją.
Obejmuje wszystkie efekty uczenia się z zestawu 3 w zakresie konkurencji alpejskich oraz w zakresie konkurencji freestyleowych. Dopuszczalne jest zastosowanie metody analizy dowodów i deklaracji. Warunkiem dopuszczenia osoby przystępującej do walidacji do 2. części weryfikacji jest zaliczenie 1. części. Do przeprowadzenia 1. części weryfikacji niezbędna jest sala wyposażona w komputer podłączony do Internetu oraz projektor lub telewizor. Organizacja sali musi umożliwiać każdej osobie przystępującej do walidacji samodzielną pracę. Do przeprowadzenia 2. części weryfikacji niezbędne są: - zorganizowany teren narciarski (przygotowany i zabezpieczony zgodnie z ustawą z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. z 2022 r. poz. 1425 i 2705)), tj. stok narciarski o wymiarach: długość minimum 800 m, szerokość minimum 40 m; fragment minimum 300 m o nachyleniu 15-20 st. oraz fragment minimum 300 m o nachyleniu ok. 35-40

st. zapewniający możliwość przeprowadzenia zawodów w slalomie gigancie, - wyciąg narciarski, - box o wymiarach: szerokość minimum 20 cm, długość minimum 400 cm, - skocznia o wymiarach: wysokość progu minimum 1 m, długość części płaskiej minimum 4 m, - 25 bramek snowboardowych, - wiertarka, - klucz do tyczek, - 2 radiotelefony, - elektroniczny pomiar czasu, - komputer, - kamera, - fladra do grodzenia trasy, - apteczka pierwszej pomocy.
2. Etapy identyfikowania i dokumentowania
2.1. Metody
Dopuszczalne metody na tych etapach: metoda dowodów i deklaracji oraz rozmowa z doradcą walidacyjnym.
2.2. Zasoby kadrowe
Doradca walidacyjny: - stosuje metody i narzędzia pomocne przy identyfikowaniu i dokumentowaniu kompetencji, - zna zasady weryfikacji dowodów na osiągnięcie efektów uczenia się, - przestrzega wysokich standardów etyki zawodowej, - zna wymagane efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ustalone dla kwalifikacji będących w zakresie jego działania jako doradcy walidacyjnego, - zna metody i narzędzia stosowane w celu zweryfikowania wymaganych efektów uczenia się dla kwalifikacji będących w zakresie jego działania jako doradcy walidacyjnego.
2.3. Sposób organizacji walidacji oraz warunki organizacyjne i materialne
Instytucja certyfikująca musi zapewnić wsparcie osobie przystępującej do walidacji w zakresie identyfikowania oraz dokumentowania posiadanych efektów uczenia się. Zbiór dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia analizy dowodów osoby przystępujące do walidacji muszą przekazać do instytucji certyfikującej w terminie określonym przez tę instytucję.

Informacje dodatkowe

Podstawa prawna włączenia kwalifikacji do ZSK

Na podstawie Obwieszczenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 08.08.2024 r. w sprawie uznania dotychczasowej kwalifikacji rynkowej >Prowadzenie treningu w snowboardzie< włączonej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji za kwalifikację sektorową (Monitor Polski z dnia 2024-08-19, poz. 765)

Data rozpoczęcia funkcjonowania kwalifikacji w ZSK

2023-04-24

Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji

Nie rzadziej niż raz na 10 lat.

Termin następnego przeglądu kwalifikacji

2033-02-09

Kod dziedziny kształcenia

813 - Nauki o sporcie i kulturze fizycznej

Kod PKD (wg klasyfikacji 2007)

85.51 - Pozaszkolne formy edukacji sportowej oraz zajęć sportowych i rekreacyjnych

Kod kwalifikacji (od 2020 roku)

13985

Streszczenie opinii uzyskanych podczas konsultacji projektu kwalifikacji

Aprobata dwóch recenzentów konsultacji środowiskowych, brak głosów negujących. Dodatkowo pozytywne opinie specjalistów o zapotrzebowaniu społeczno-gospodarczym rynku na tę kwalifikację. Opinie wskazują, że potencjał rozwojowy snowboardu jako jednej z najpopularniejszych dyscyplin zimowych i dyscyplina olimpijska, wpływają na rosnące zapotrzebowanie na wykwalifikowaną kadrę szkoleniową.

Efekty uczenia się

Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się

Osoba posiadająca kwalifikację jest przygotowana do samodzielnego organizowania i realizowania jednostek treningowych w snowboardzie na bazie obowiązującego systemu szkolenia, z uwzględnieniem wytycznych organizacji szkolącej, w ramach treningu sportowego. Diagnostyka poziomu umiejętności sportowych zawodników oraz korzysta z informacji o zawodnikach. Przygotowuje plan realizacji jednostek z wykorzystaniem wyselekcjonowanych metod, form i środków. Organizuje i prowadzi jednostkę treningową, analizuje podejmowane przez siebie działania zawodowe pod kątem optymalizacji planu i realizacji jednostki treningowej. Stosuje narzędzia komunikacji i motywacji. Podejmowane działania wykonuje na podstawie wiedzy dotyczącej teoretycznych uwarunkowań planowania i realizacji jednostki treningowej w snowboardzie oraz ponosi odpowiedzialność za jakość i bezpieczeństwo realizowanych jednostek oraz zawodników. Osoba posiadająca tę kwalifikację zna sposoby podnoszenia swoich kompetencji.

Zestawy efektów uczenia się

1) Charakteryzowanie teoretycznych uwarunkowań organizacji i realizacji jednostek treningowych w snowboardzie

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Charakteryzuje dyscyplinę

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia zagadnienia dotyczące historii snowboardu, ze szczególnym uwzględnieniem rywalizacji sportowej;
- b. omawia zasady biomechaniki w snowboardzie (m.in. siły działające na zawodnika, sprzęt).

2. Charakteryzuje zasady organizacji rywalizacji sportowej w snowboardzie

Kryteria weryfikacji:

- a. opisuje aktualną strukturę organizacyjną rywalizacji sportowej w snowboardzie w Polsce;
- b. omawia regulaminy sportowe Polskiego Związku Narciarskiego;
- c. omawia przepisy prawa dotyczące organizacji rywalizacji sportowych w snowboardzie w Polsce;
- d. omawia przepisy i zasady współzawodnictwa sportowego dzieci i młodzieży.

3. Omawia zagadnienia związane z taktyką w trakcie rywalizacji sportowej

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia kluczowe elementy taktyki rywalizacji w konkurencjach freestyleowych;
- b. omawia kluczowe elementy taktyki rywalizacji w konkurencjach alpejskich

4. Charakteryzuje aspekty pracy trenera w snowboardzie

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia podstawy prawne pracy trenera;
- b. omawia obowiązki wynikające z pracy trenera z zawodnikami (m.in. wynikające z realizacji jednostek treningowych i udziału w rywalizacji sportowej);
- c. omawia zagadnienia związane z etyką trenera snowboardu.

2) Organizowanie jednostek treningowych w snowboardzie

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Charakteryzuje podstawy teorii treningu w planowaniu jednostek treningowych w snowboardzie

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia zasady planowania i realizacji jednostek treningowych w snowboardzie;
- b. omawia metody stosowane w treningu sportowym (np. metody doskonalenia zdolności motorycznych, metody prowadzenia treningu);
- c. charakteryzuje środki stosowane w treningu sportowym, m.in. ćwiczenia, środki metodyczne i treningowe, w tym nowości technologiczne wspierające trening;
- d. uzasadnia dobór form, środków i metod treningowych do zróżnicowanych warunków (np. pogodowych, infrastruktury);
- e. charakteryzuje strukturę procesu treningowego w snowboardzie oraz rozróżnia cele i zadania dla jego poszczególnych

- części, z uwzględnieniem specyfiki uczestników (płci, wieku, możliwości psychofizycznych, poziomu rozwoju motorycznego, poziomu sportowego);
- f. wyjaśnia biomechaniczne aspekty doboru i ustawienia elementów sprzętu zawodnika;
 - g. omawia zasady teorii treningu;
 - h. omawia zasady doboru treści procesu treningowego w snowboardzie.

2. Charakteryzuje podstawy psychologii stosowane w organizacji i realizacji jednostek treningowych w snowboardzie

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia wpływ cech indywidualnych zawodników (poziom lęku, impulsywność, zapotrzebowanie na stymulację) na prowadzenie jednostek treningowych;
- b. omawia zasady przekazywania zawodnikowi informacji zwrotnej dotyczącej m.in. techniki jazdy na snowboardzie;
- c. omawia zasady treningu mentalnego w snowboardzie.

3. Charakteryzuje wpływ środowiska na organizację i realizację jednostek treningowych

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia wpływ warunków atmosferycznych na wybór form, metod i środków treningu;
- b. omawia zasady przygotowania miejsca do treningu.

4. Charakteryzuje zagadnienia związane z przeprowadzeniem diagnozy

Kryteria weryfikacji:

- a. wymienia metody diagnozy zawodników i sposoby ich zastosowania;
- b. omawia wyniki diagnozy.

5. Omawia zagadnienia związane z kontrolą i oceną efektywności jednostek treningowych

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia metody i zasady kontroli stosowane w realizacji jednostek treningowych;
- b. omawia metody i zasady kontroli zdolności motorycznych zawodników;
- c. omawia metody oceny elementów techniki zawodników.

6. Przygotowuje plan jednostek treningowych

Kryteria weryfikacji:

- a. tworzy plan jednostki treningowej w snowboardzie;
- b. uwzględnia wyniki diagnozy w planie jednostki treningowej;
- c. uwzględnia cele, sposoby realizacji, metody, uwarunkowania psychofizyczne zawodników w planie jednostki treningowej;
- d. uwzględnia zmienność warunków atmosferycznych w planie jednostki treningowej;
- e. dobiera środki treningowe do charakteru i celu treningu.

3) Realizowanie jednostek treningowych w snowboardzie

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Przygotowuje miejsce i sprzęt niezbędne do przeprowadzenia jednostek treningowych w snowboardzie

Kryteria weryfikacji:

- a. dobiera miejsca prowadzenia treningu do celów treningowych i umiejętności zawodników;
- b. sprawdza stan techniczny środków treningowych wykorzystywanych do przeprowadzenia jednostki treningowej;
- c. sprawdza prawidłowość przygotowania sprzętu;
- d. sprawdza prawidłowość doboru sprzętu przez zawodników do celu jednostki treningowej;
- e. sprawdza przygotowanie zawodników do treningu, pyta o samopoczucie, sprawdza ubiór;
- f. przedstawia zawodnikom założenia jednostki treningowej.

2. Prowadzi jednostki treningowe w snowboardzie

Kryteria weryfikacji:

- a. przeprowadza rozgrzewkę, uwzględniając akcenty jednostki treningowej;
- b. przeprowadza jednostkę treningową zgodnie z zasadami realizacji jednostek treningowych (m.in. symetryzacja, krzywa natężenia);
- c. egzekwuje prawidłowe wykonanie zadanych ćwiczeń;
- d. rejestruje stosowane obciążenia treningowe.

3. Nadzoruje realizację jednostek treningowych w snowboardzie

Kryteria weryfikacji:

- a. monitoruje technikę jazdy i sposób wykonywania zadań;
- b. przekazuje uczestnikom informacje dotyczące techniki jazdy i sposobu wykonywania zadań;

- c. koryguje technikę jazdy i sposób wykonywania ćwiczeń;
- d. w razie potrzeby reaguje, stosując komentarz zmiany stopnia trudności lub zmieniając zadanie;
- e. nadzoruje bezpieczne korzystanie ze środków treningowych;
- f. przeciwdziała występowaniu sytuacji niebezpiecznych.

4. Monitoruje i ewaluje realizację jednostek treningowych

Kryteria weryfikacji:

- a. analizuje sposób prowadzenia jednostki treningowej;
- b. wskazuje sposoby korygowania prowadzenia jednostki treningowej w odniesieniu do wyników autoanalizy;
- c. analizuje stopień osiągnięcia celów i odnosi je do założeń uwzględnionych w planie jednostki treningowej;
- d. wskazuje możliwości optymalizacji realizacji jednostek treningowych;
- e. opracowuje sprawozdanie szkoleniowe ze zrealizowanej jednostki treningowej.

5. Omawia zagadnienia związane z realizacją procesu samokształcenia

Kryteria weryfikacji:

- a. wskazuje sposoby podnoszenia własnych kompetencji;
- b. wymienia dostępne zasoby wiedzy naukowej z obszaru snowboardu oraz planowania i realizacji treningu sportowego (publikacje, źródła elektroniczne).

Instytucje certyfikujące i podmioty powiązane z kwalifikacją

#	Instytucje certyfikujące (IC)	Instytucje walidujące
1	Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Snowboardu	

Wnioskodawca:

Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Snowboardu

Minister właściwy dla kwalifikacji:

Minister Sportu i Turystyki